

старець Янъ Шишка. Напраздно се мъчилъ Сигизмундъ да смири Чехи ти; а папа та проповѣдовалъ срещуа тѣхъ кръстоносенъ походъ. Шишка билъ много добръ войвода; па и Чехи ти много мразили Нѣмци ти, та се бияли съ тѣхъ юнашки. Чехи ти нѣколко пѣти разбивали нѣмската войска, заштото имъ помагали селяне ти, които се вдигнали срещуа нѣмци ти съ тояги, вериги, куки и пр. Шишка обиньлъ цѣла Бохемия, безъ милость истрѣбывалъ католически ти калугере, развалялъ монастири, църкви и дори цѣли градове. Въ това врѣме той ослѣпѣлъ и съ друго то око, нѣ пакъ надвивалъ, и слѣдъ малко страшный старецъ умрѣлъ въ единъ бой. Слѣдъ него нѣколко врѣме хусити ти сполучно продължавали война та, и подъ началство то на двама Прокоповци, Голѣмий и Малкий, тии извършили нѣколко опустошителни втурвания въ съседни ти нѣмски области. Нѣ одушевление то имъ най-сетиѣ ослабѣло; между хусити ти се породили несговори и прѣбирни. Тогава Сигизмундъ нашлъ врѣме, та потѣпкалъ буна та. Нѣ пакъ било дадено на Хусити ти да се причаштаватъ подъ два та вида и да се проповѣда на чехский езикъ (1433 г.).

Максимилианъ I. Съ смъртъ та на Сигизмунда се скратилъ и Люксембургский домъ; германский прѣстолъ пакъ прѣминалъ у Хабсбургский родъ и то у *Албрехта II* австрийский, и отъ тогава вече си останалъ на тоя родъ. Албрехтъ наслѣдилъ съшто така корона та на Чехия и Маджарско. Наслѣдникъ тѣ Албрехта II, *Фридрихъ III* царовалъ доста много, нѣ той повече обичалъ мирный домашний животъ, и не обичалъ война та, та съ това допустилъ да ставать голѣми безредици и междоусобия въ държава та. Чехи ти и Маджаре ти се отдѣлили отъ него; съшто така той съ голѣмо равнодушие гледалъ на завоевания та на Византия отъ Турци ти. Тишина та въ Германия малко се турила наредъ отъ синъ тѣ на Фридриха Максимилиана I,